

Pau Miserachs publica *El gran plet de la independència*, primer llibre sobre el Procés des de l'aplicació de l'article 155

written by Redacció Unilateral | 22 de novembre de 2017

El jurista Pau Miserachs, coordinador de MES Moviment d'Esquerres a Barcelona i president del Grup d'Estudis Polítics, acaba de publicar *El gran plet de la independència*, compendi dels últims nou mesos del Procés que van conduir a la proclamació de la República catalana pel Parlament de Catalunya i a la intervenció de la Generalitat per part de l'Estat espanyol en aplicació de l'article 155 de la Constitució.

Editat per Llibres de l'Índex, es tracta del primer llibre que recorre amb una mirada desapassionada, racional, serena i descriptiva els fets polítics catalans i espanyols que es succeeixen des del gener d'enguany, els preparatius del referèndum d'autodeterminació, la seva celebració l'1 d'octubre amb un gran èxit de participació i de recolzament massiu a la independència i les conseqüències dramàtiques subsegüents a l'acte de sobirania que conduirien al cessament del president legítim de la Generalitat i del seu Govern i a la dissolució del Parlament. L'edició es tanca, precisament, en la setmana del 155 i abans de les ordres d'empresonament del govern.

El llibre, que compta amb un pròleg del periodista Jesús Conte, apareix simultàniament i com una rèplica espontània a l'obra *Contra el separatismo* del filòsof Fernando Savater, publicat per Editorial Ariel.

La decepció i la desesperació en un minut

L'autor, republicà convençut i de llarga trajectòria, escriu que "el dia 10 d'octubre, amb una suspensió de la independència que teníem a tocar, en un minut molts van arribar a la decepció i a la desesperació. La República catalana encara no era operativa". Però malgrat l'avortament del procés, Miserachs defensa que no hem renunciat encara a la independència i a les vies jurídiques i polítiques per arribar-hi en un llarg termini. Malgrat reconèixer que el procés potser no s'ha dut amb pulcritud en la forma i en el protocol, aquest jurista considera insuficient i defectuosa la actual legislació espanyola per resoldre, fora de la via judicial que ha seguit l'Estat, el conflicte polític Catalunya-Espanya, amb els criteris bàsics de les Nacions Unides, institució internacional que reivindica com supervisora d'un possible referèndum a Catalunya. Per això considera que és qüestió de temps, però que el tràmit del plet de la independència continua.

Seguidor de l'escola jurídica de Maspons i Anglasesell, ex assessor de la Societat de Nacions, Miserachs defensa el dret de Catalunya a l'autodeterminació, per considerar el dret internacional com prevalent i preferent a l'intern de qualsevol Estat, no podent ésser considerada la independència d'una part del territori d'un Estat com un atac a la integritat i la unitat de l'Estat en qüestió. Aquesta realitat ha estat ignorada sistemàticament pels governs espanyols de tots els colors.

Com és costum en les seves darreres publicacions, Pau Miserachs completa l'anàlisi dels fets polítics amb un extens annex documental que inclou des del Tractat de Gènova de 1705 per la defensa de Catalunya, entre Catalunya i Gran Bretanya, incomplert pel Regne Unit, fins el document de proclamació de la independència en forma de República del 27 d'Octubre i les

mesures adoptades pel Senat de desenvolupament de l'article 155 de la Constitució a proposta del Govern espanyol.

Havent constatat que la Unió Europea i altres potències mundials ens han donat l'esquena, Pau Miserachs denuncia la miopia i el deute històric dels Estats Units amb Catalunya per l'abandó amb què ens va sotmetre sota la repressió franquista tal com que explicava el diplomàtic català J.A. Gibernau. Es pregunta, en concret, quines haurien estat les conseqüències per la política espanyola de la paralització pels aliats de l'operació "Torch", invasió acordada el 1941 sota el comandament del general Dwight Eisenhower per envair Espanya i alliberar-la del règim totalitari del general Franco.

De la mateixa manera, amb la publicació del Tractat de Gènova de 1705, censura la traïció anglesa davant la invasió castellana-francesa de Catalunya el 1714, oblidant el compromís de defensa militar del Tractat de Gènova amb Catalunya, havent aconseguit el Regne Unit de la Corona Hispànica de Felip V la donació dels territoris de Gibraltar i Menorca mitjançant el Tractat d'Utrecht de 1713.

L'autor, declarat socialdemòcrata, aprofita el discurs per orientar solucions a la problemàtica social catalana en la línia del progressisme modern, partidari del diàleg, el pacte social, de l'esforç responsable i contrari als daltabaixos polítics.

La situació creada amb l'esgotament de la Constitució de 1978 i la crisi del règim bipartidista a Catalunya i a Espanya, obre la possibilitat del naixement de noves forces polítiques portadores i defensores dels valors republicans, renovadores del dret del poble a la participació directe, orientades al progressisme com element catalitzador de les esquerres tradicionals, per obrir una nova etapa de justícia social, per millorar la vida i les condicions laborals del poble treballador, construint una societat més culta, solidària i lliure, respectuosa amb el principi d'igualtat de les

persones .